

РЕШЕНИЕ

№ 1143

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10454** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С Решение №175109 от 12.08.2020 г. постановено по НАХД № 18694/ 2019 г., по описа на СРС, НО. 12 състав, е изменено наказателно постановление № 473090-F513055/ 28.10.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 178 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 700 лева за нарушение на чл. 96, ал.1 от ЗДДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от ТД на НАП С., в която моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Претендира потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не изпраща представител. Представя писмено становище, в което поддържа жалбата и изложените в нея доводи. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразно приложен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, в писмени бележки оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал гласни и писмени доказателства, които не са оспорени от страните. Същите са анализирани задълбочено.

В хода на съдебното следствие е установено, че на 02.10.2019 г., при извършена проверка, по повод подадено от [фирма] с ЕИК[ЕИК], заявление за регистрация по ЗДДС, е констатирано, че дружеството, в качеството с на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 от ЗДДС не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнало облагаем оборот в размер на 50 000 лв. за период не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец. В хода на проверката от представени счетоводни документи е установено, че е реализирало облагаем оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС за периода от 26.11.2018 г. до 31.05.2019 г. в размер на 52 914, 50 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС заявление за регистрация по ЗДДС е следвало да бъде подадено в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнат облагаем оборот в размер на 50 000 лв. за период не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец, т. е. в случая - до 7.06.2019 г., включително. В конкретния случай е установено, че заявление за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС е подадено от [фирма] с ЕИК[ЕИК] на 18.09.2019г.

Контролният орган е квалифицирал нарушението, като такова на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС и съставил акт за административно нарушение/ АУАН/.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление N 473090-F513055 от 28.10.2019 г. от Директор на Дирекция“Обслужване“в ТД на НАП С., с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 178 от ЗДДС , имуществена санкция в размер на 700 лева за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд досежно съставомерността и доказаността на извършеното деяние, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни. Доколкото се касае за

обективна безвиновна отговорност на юридическото лице и нарушение, извършено чрез бездействие, за което не е необходимо настъпване на вредоносен резултат, с факта на неподаване на заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения срок, е налице довършено нарушение.

Настоящият състав намира обаче, доводите за намаляване на административното наказание към абсолютния минимум, за необосновани.

Закъснението по чл.96 от ЗДДС е въздигнато от законодателя в административно нарушение. В случая се касае за търговец, към когото законът поставя по-високи изисквания, включително и публичност на неговата дейност. В хода на съдебното следствие не са ангажирани доказателства неизпълнението на задължението да се дължи на независещи от търговеца причини, извинителни такива или пък забавянето да е незначително /напротив - касае се за закъснение с повече от сто дни/.

Действително, нарушението е първо. Не са налице доказателства за системност или за настъпване на допълнителни несъставомерни вреди. От друга страна е съобразено обстоятелството, че бездействието е продължило няколко месеца. Именно тези обстоятелства са мотивирали наказващия орган при установени законови рамки на санкцията от 500 до 5000 лева, да определи размер, съвсем близък до минимума – 700 лева. Обстоятелството, че същият не е изложил „убедителни аргументи за завишена обществена опасност на нарушението“, не обоснова налагане на абсолютно минимално наказание, както неправилно е приел първоинстанционният съд. В тази връзка следва да се отбележи, че в случай, че подобни факти бяха установени, то това би обусловило налагане на санкция около и над средния предвиден в закона размер, а не малко над минималния.

В заключение, настоящата инстанция намира, че от страна на административнонаказващия орган правилно е отчетена степента на засегнатост на обществените отношения и превеса на смекчаващи отговорността обстоятелства, като е наложено административно наказание в размер, съобразен с нормата на чл. 178 от ЗДДС и правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Ето защо, съдът приема, че като е изменил оспореното НП в частта за размера на наложеното административно наказание, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо него следва да бъде постановено друго, с което процесното НП бъде потвърдено.

При този изход на спора, съдът намира за основателно направеното искане в касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните

нарушения и наказания е от 80 до 120 лв.

Ето защо, съдът намира, че следва да присъди в полза на касационния жалбоподател юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №175109 от 12.08.2020 г. постановено по НАХД № 18694/ 2019 г., по описа на СРС, НО. 12 състав, с което е изменено наказателно постановление № 473090-F513055/ 28.10.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 178 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 700 лева за нарушение на чл. 96, ал.1 от ЗДДС, като същата е намалена на 500 лева.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 473090-F513055/ 28.10.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 178 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 700 лева за нарушение на чл. 96, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица]. ет. 3, ап. 6, представлявано от С. И. със съдебен адрес в [населено място], [улица], ет. 3, офис 6, да заплати на ТД на НАП С. - С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2